

Nr 465

Av herrar **Hedin** och **Nilsson** i Bästekille, om ersättning till fiskare för inkomstbortfall på grund av kvicksilverförorening.

(Lika lydande med motion nr 423 i Första kammaren)

Ekonomiskt stöd till yrkesfiskare, som fått vidkännas inkomstbortfall genom avlysning av vattenområden med otjänligt fiskbestånd på grund av kvicksilverförorekomst, regleras bl. a. i kungörelsen den 17 maj 1968 (nr 246). Bidrag kan utgå i flera former under förutsättning att vederbörande ej har förmögenhet överstigande 100 000 kronor. Denna begränsning är klart otillfredsställande, då fiskarna i regel är ägare till hus, båtar och redskap, vars sammanlagda värde ofta överstiger förmögenhetsgränsen. De nuvarande bestämmelserna medför sålunda att fiskarna — i många fall — ej kan bli bidragsberättigade trots att de förlorat tusentals kronor i minskad inkomst på grund av kvicksilveravlysningarna.

Det torde knappast överensstämma med stödets syftemål att fiskare på detta sätt skall utestängas från möjligheterna att erhålla bidrag. Att en fiskare är ägare till hus, båtar och redskap innebär ju inte att inkomstsituationen i detta sammanhang förbättras. Många gånger kanske rentav innehavet av båtar och redskap är en kostnadsbelastning, som förvärrar verkningarna av en avlysning av ett vattenområde.

En ändring av nuvarande förmögenhetsgräns till 150 000 kronor synes därför motiverad när det gäller kvalifikationerna för erhållande av bidrag i anledning av att vattenområde avlysts på grund av kvicksilverförorekomst.

Med stöd av vad vi här anfört hemställes,

att riksdagen måtte besluta att bidrag till yrkesfiskare, som fått vidkännas inkomstbortfall genom avlysning av vattenområden på grund av kvicksilverförorekomst, skall kunna utgå då den skattepliktiga förmögenheten ej överstiger 150 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1970

Carl Eric Hedin (m)

Jöns Nilsson (m)

i Bästekille